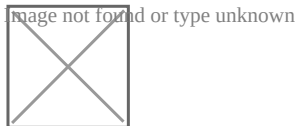

Μητροπολίτης Ναθαναήλ Κώου (1919 - 13 Αυγούστου 1978)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο μητροπολίτης Κώου Ναθαναήλ

Ο μητροπολίτης Κώου Ναθαναήλ

Ο κατά κόσμον Χρυσόστομος Δίκαιος του Δημητρίου και της Κωνσταντίνας γεννήθηκε στο χωριό Αγρίδια της νήσου Ίμβρου το 1919. Βλέποντας ο τότε μητροπολίτης Ίμβρου Ιάκωβος († 1980) τη μεγάλη αγάπη του για την Εκκλησία, τον έστειλε το 1937 για σπουδές στην Αθωνιάδα Σχολή. Το επόμενο έτος εκάρη μοναχός στη Μεγίστη Λαύρα. Το 1939 χειροτονήθηκε διάκονος από τον Μιλητουπόλεως Ιερόθεο († 1956). Το 1944 μετέβη στη Μ. Ανατολή. Χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στη Γάζα από τον μητροπολίτη Καρυστίας Παντελεήμονα († 1962). Κατετάγη ως στρατιωτικός ιερέας κι έλαβε μέρος στις μάχες του Ρίμινι.

Σπούδασε στη συνέχεια στη Θεολογική Σχολή Αθηνών και συνέχισε τις σπουδές του στη Γαλλία.

Το 1953 ανέλαβε σχολάρχης της Αθωνιάδος. Το 1956 εξελέγη επίσκοπος Μιλητουπόλεως και χειροτονήθηκε στο ναό της σκήτης του Αγίου Ανδρέου Καρύων. Το 1963 κατεστάθη τιτουλάριος μητροπολίτης Μιλητουπόλεως. Οι πάντες έχουν αγαθόν λόγο για τη σχολαρχία του. Γράφουν: «Είναι μία φωτεινή ιεραρχική μορφή. Διαπαιδαγωγημένος με αυστηρότητα και σεμνότητα, διακρίνεται διά συνέπειαν εις τας ευαγγελικάς αρχάς. Οραματίσθη την επάνοδον του Μοναχισμού εις την αρχαίαν κοινοβιακήν τάξιν και καταβάλλει ικανάς προσπάθειας διά την οδόν της όντως παραδόσεως και της υψηλής πνευματικής ζωής, ανταξίας των προσδοκιών του συγχρόνου κόσμου εκ του Αγίου Όρους».

Ο Ίμβριος σχολάρχης Ναθαναήλ

Ο Ίμβριος σχολάρχης Ναθαναήλ

Το 1967 το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον εξέλεξε μητροπολίτη Κώου. Στην έδρα του τον συνόδευσαν οι παραδελφοί του, Αμβρόσιος, που αμέσως τον έκανε πρωτοσύγκελλο, μετέπειτα μητροπολίτης, Καρπάθου και Κάσου, και Χρυσόστομος,

ο διάδοχός του στην Αθωνιάδα, και μετέπειτα επίσκοπος Ροδοστόλου. Υποτακτικοί και οι τρεις του μακαριστού Γέροντος Αμβροσίου Λαυριώτου († 1977). Γράφει ο Καρπάθου Αμβρόσιος περί αυτού: «Ο Ναθαναήλ δεν υπήρξε μόνον ένας στυλοβάτης και θεμελιωτής του έργου της Αθωνιάδος, υπήρξε και λαμπρός παιδαγωγός εις Χριστόν και εις κατά Θεόν γνώσιν και επιστήμων πολλών αποφοίτων, αλλά και ο σοφώς προνοήσας διά τον καταρτισμόν διδακτικού προσωπικού της Αθωνιάδος. Ζων παράδειγμα βίου εναρέτου ο ίδιος και πρότυπο διδασκαλίας και σχολαρχίας...».

Ο σχολάρχης Ναθαναήλ μετά των καθηγητών και ιεροσπουδαστών (1958)

Image not found or type unknown

Ο σχολάρχης Ναθαναήλ μετά των καθηγητών και ιεροσπουδαστών (1958)

Ο μακαριστός ηγούμενος της Μεγίστης Λαύρας αρχιμανδρίτης Φίλιππος († 2000) συνεχίζει: «Πράγματι ιεράρχης, χωρίς υπερβολήν λόγου κατ' ελάχιστον. Με

πηγαίαν ειλικρινή ταπείνωσιν και με φόβον Θεού προσέφερε το είναι του εις την Αθωνιάδα και πράγματι εθεμελίωσε αυτήν και εφρόντισε διά τους διαδόχους αυτής. Η προσφορά του δεν περιορίζεται μόνον εις την Αθωνιάδα, επεκτείνεται πολύ πέραν των αγιορειτικών ορίων και αν σήμερα αναφέρεται το όνομα Δεσπότης εις την νήσον Κω, εκείνον και μόνον εννοούν, και ενθυμούνται το παράδειγμα και την όλην ζωήν του Ναθαναήλ Λαυριώτου. Και νοσοκομείον και γηροκομείον και μονήν ανήγειρε ιδίαις αυτού ενεργείαις και προσπαθείαις, η δε αγάπη του ρίζωσε βαθειά μέσα εις την καρδιά του λαού του. Δεν θα λησμονήσω τις τελευταίες ήμερες, που περνούσε ο κόσμος από κάτω από το κτίριο της μητροπόλεως διά να ερώτηση πως πάει ο Δεσπότης. Δεν τα λησμονώ, έχουν χαραχθή μέσα στην ψυχήν μου και τα διακηρύττω, διότι τα πιστεύω. Όμως έκανε και κάτι άλλο. Η Λαύρα επανήλθε εκ του ιδιορρύθμου εις το ευλογημένον κοινόβιον. Αυτό οφείλεται εν πολλοίς εις τον μακαριστόν Ναθαναήλ Λαυριώτην». Πράγματι οι Λαυριώτες ήθελαν πρώτο ηγούμενό τους τον Ναθαναήλ. Όμως ο Κύριος τον κάλεσε στους ουρανούς και δεν πραγματοποιήθηκαν οι ανθρώπινοι πόθοι.

Ο σχολάρχης Ναθαναήλ μετά των αποφοίτων (1960)

Image not found or type unknown

Ο σχολάρχης Ναθαναήλ μετά των αποφοίτων (1960)

Image not found or type unknown

Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία

Συχνά έλεγε: «Η καρδιά μου είναι στο Άγιον Όρος και η αγάπη μου στην Κω». Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 13.8.1978.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Α. Πανώτη, Ναθαναήλ ο Δίκαιος, Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, Αθήναι

1966, τ. 9, στ. 294-295. Επιτηρίς Αθωνιάδος Ακαδημίας, τ. Β. Άγιον Όρος 1997.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β΄ - 1956-1983, σελ. 937-940, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.